اصلاح‌طلبان حکومتی درگیر مبارزه‌ای در حال عقب‌نشینی

کمیلات لایحه اصلاح‌قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی روز چهارشنبه ۱۵ آبان ۱۳۸۱ با رای موافق ۲۱۲ نماینده، مجلس از تصویب گذشت. شمار بالای رای‌دهندگان به این لایحه نشان می‌دهد که علاوه بر نمایندگان اصلاح‌طلب، بخشی از محافظه‌کاران نیز به کلیات لایحه رای داده‌اند. این نتیجه رای‌گیری، تا حدی غیرمنتظره بود. با توجه به این امر، به نظر می‌رسد بخشی از محافظه‌کاران در نظر دارند جدال را در مجلس به جزئیات لایحه بکشانند. روزنامه ایران می‌نویسد: «برخی از شواهد و گفته‌ها نیز نشان می‌دهد که احتمالا نمایندگان مجلس در بررسی جزئیات، در برخی از مواد لایحه مذکور تغییراتی ایجاد خواهند کرد».

طولانی‌شدن روند بررسی لوایح دولت، یکی از تاکتیک‌هائی است که می‌تواند از سوی محافظه‌کاران به کار برد، شود. واقعیت این است که زمان، به ضرر اصلاح‌طلبان عمل می‌کند. موقعیت کنونی هم چه بیشتر تداوم یابد، امکان استفاده اصلاح‌طلبان از حمایت افکار عمومی و مردم، که محدودتر خواهد شد. اشاره اخیر سعید حجاریان به امکان کاربست ترفند مردم‌سالاری لوایح دولت را نیز باید در همین چارچوب ارزیابی کرد.

واقعیت این است که اصلاح‌طلبان حکومتی به لایحه اصلاح قانون انتخابات برای حفظ موقعیت کنونی خود در حکومت نیاز دارند. از این رو، مبارزه آنها برای تصویب این لایحه مبارزه‌ای در حال عقب‌نشینی است. بر خلاف آنچه برخی اصلاح‌طلبان می‌گویند، این محافظه‌کارانند که طی دو سال و نیم اخیر، در عرصه قدرت سیاسی به مواضع دوم خردادی‌ها یورش برده‌اند. اصلاح‌طلبان می‌دانند هدف بعدی در این یورش، کنارگذاشتن شمار زیادی از نمایندگان اصلاح‌طلب در انتخابات آتی است. و لایحه اصلاح قانون انتخابات به‌عنوان مکانیسمی دفاعی در برابر این نقشه محافظه‌کاران، طراحی شده است. محتوای این لایحه نیز که چیزی جز تداوم محدودماندن دایره نامزدهای نمایندگی به وابستگان جناح‌های حکومتی نیست، موید همین ارزیابی است. مقامات دولت خاتمی و جبهه دوم خرداد گفته‌اند چیزی جز بازگشت به قانون انتخابات دور، حیات آیت‌الله خمینی نمی‌خواهند. این در حقیقت بدین معنی است که مردم صرفا از بین حکومتی‌ها امکان انتخاب داشته باشند و به دگراندیشان و نیروهای سیاسی خارج از حکومت، امکان داده نشود خود را به رای مردم بگذارند.

بدین ترتیب، دعوا بر سر آنست که اصلاح‌طلبان بتوانند مانند انتخابات مجلس ششم، با بهره‌گیری از تمایل افکار عمومی که در هر شرایط، آنان را به محافظه‌کاران ترجیح خواهد داد، اکثریت مجلس را به دست آورند یا اینکه شورای نگهبان با استفاده از ابزار نظارت استصوابی، لااقل و ادیکال‌ترین سخنگویان دوم خردادی را از صحنه انتخابات حذف کند. بدیهی است اجرای سناریوی دوم، به معنای کاهش قابل توجه میزان استقبال مردم از انتخابات خواهد بود. همان گونه که مصطفی تاج‌زاده، معاون سیاسی سابق وزارت کشور نوشته است، ممکن است محافظه‌کاران تصمیم گرفته باشند رای‌گیری‌های بعدی در جمهوری اسلامی را با حضور یک چهارم تا یک پنجم واجدین شرایط از میان رای‌دهندگان برگزار کنند و بدین ترتیب، نهادهای انتخابی را که در نتیجه قانون انتخابات مجلس، نمایندگان قانونی تصویب کنند که به موجب آن، هر انتخابات سراسری که با شرکت کمتر از نیمی از واجدان شرایط برگزار شود، به علت عدم شرکت اکثریت ملت باطل اعلام گردد، از دیدگاه یک نیروی سیاسی اپوزیسیون که بیش از بیست سال است از شرکت در انتخابات محروم است، اجرای پیشنهاد آقای تاج‌زاده، گامی به جلو محسوب می‌شود. چرا که مردم از طریق تحریم انتخابات یا دادن رای سفید، امکان می‌یابند به گونه‌ای موثر، به هر دو جناح حکومتی «نه» بگویند. اما بعید به نظر می‌رسد که خود آقای تاج‌زاده، نیز این پیشنهاد را به عنوان چیزی فراتر از یک شوخی با شورای نگهبان مطرح کرده باشد.

تا آنجا که به شورای نگهبان مربوط می‌شود، این شورا از طریق غلامحسین الهام مسئول بخش پژوهش خود به افکار عمومی این پیام را رسانده که لوایح دولت را رد خواهد کرد. هرچند ابطحی سخنگوی خاتمی، اعلام پیشاپیش تصمیم شورای نگهبان توسط آقای الهام را توهین به شورای نگهبان اعلام کرد، اما به نظر می‌رسد حق با آقای الهام باشد و شورای نگهبان، در برابر لوایح پیشنهادی مانع ایجاد کند. در این صورت، کار این لوایح به مجمع تشخیص مصلحت خواهد کشید که اکثریت آن نیز در دست محافظه‌کاران است. اکثریت این مجمع و رئیسی آن رفسنجانی ممکن است به تاکتیک‌های مختلفی متوسل شوند:

یکی از این تاکتیک‌ها، دفع‌الوقت خواهد بود به گونه‌ای که سرنوشت لوایح، همان‌گونه که یک وزیر دولت خاتمی پیش‌بینی کرد، در زمان مسئولیت خاتمی و مجلس فعلی روشن نشود. در این صورت، ائتلاف محافظه‌کاران و اطرافیان رفسنجانی بسرند؛ این بازی خواهند بود، چرا که خواهند توانست انتخابات بعدی را با قوانین فعلی برگزار کنند و دست شورای نگهبان را در دخالت در آن باز بگذارند. تاکتیک دیگر، می‌تواند ایجاد چنین تغییراتی در لوایح باشد که کارآئی آن را برای اصلاح‌طلبان زائل نماید. در نتیجه، باز هم اصلاح‌طلبانند که در این ماجرا بازنده‌اند، چرا که آنها هستند که برای حفظ تناسب فعلی قوا، به ویژه به اصلاح قانون انتخابات مجلس نیاز دارند.

خاتمی و سخنگویانش در پاسخ به سئوالهادر مورد واکنش وی در قبال رد احتمالی لوایح دوگانه، پیوسته تکرار کرده‌اند دلیلی نمی‌بینند که این لوایح از تصویب نهائی نگذرد. این طفره رفتن از اعلام گام‌های بعدی، می‌تواند دلایل مختلفی داشته باشد. یا در میان اصلاح‌طلبان واقعا نقشه روشن و مورد توافقی در مورد آینده وجود ندارد، و یا خاتمی از خامنه‌ای و رفسنجانی قول‌های مساعدی برای تصویب لوایح دو لایحه خود گرفته است (که البته احتمال دوم ضعیف‌تر است). هر کدام از این دو حالت نیز که قرین به واقع باشد، نشانگر آنست که برای محافظه‌کاران، در این عرصه رونده‌های قانونی و رسمی در چارچوب نهادهای قانون اساسی جمهوری اسلامی، جای نگرانی وجود ندارد، از نظر محافظه‌کاران. بدترین حالت این است که ناچار شوند به منظور آچمزکردن اصلاح‌طلبان و جلوگیری از روی‌آوردن آنها به سیاستی رادیکال، به خاتمی امتیازاتی مانند تصویب لوایح را بدهند. در این صورت، مبارزه در حال عقب‌نشینی اصلاح‌طلبان، احتمالا خواهد توانست جلوی خیز بعدی جناح راست حکومت برای تسخیر مجلس و شاید جلوی تداوم اقداماتی مانند دستگیری چهره‌های اصلاح‌طلبان را بگیرد. این نتایج، هر قدر هم برای اصلاح‌طلبان ارزشمند باشد، آن چیزی نیست که مردم به خاطرش از جنبش اصلاحات حمایت کرده و به نمایندگان آن رای داده‌اند. مردم، اقدامات موثری برای تغییر وضع زندگی خود، برای تحقق آزادی‌های فردی و اجتماعی، برای تخفیف عواقب فلاکت اقتصادی، برای بیرون‌آمدن از انزوای بین‌المللی می‌خواهند. حفظ وضع موجود، خواست مردم نیست، خواست کسانی است که به قول آقای کروبی به پست‌ها و موقعیت‌های ممتاز خود چسبیده‌اند و البته از نظر آقای کروبی، باید هم بچسبند. اما مردم خواهان دگرگونی اساسی هستند و نه اینکه صرفا اصلاح‌طلبان، مقام‌های خود را حفظ کنند. هنوز بخشی از مردم حاضرند برای پیشبرد اصلاحات، به اصلاح‌طلبان کمک کنند تا آنان در حکومت باقی بمانند و یورش محافظه‌کاران را به عقب برانند. اما برای آنکه اصلاح‌طلبان از یاری این بخش از مردم بهره‌مند شوند، حداقل کاری که باید بکنند، مراجعه به افکار عمومی به جای امیدبستن به جلسات سران حکومت و مجمع تشخیص مصلحت است. ■

اطلاعیه کمیسیون کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در مورد گزارش هیئت ویژه اعزامی سازمان بین‌المللی کار به ایران

ادامه ازصفحه اول

فقط می‌توانند یکی از سه مورد شورای اسلامی کار، انجمن صنفی یا نماینده کارگران را داشته‌باشند. در این گزارش درباره شوراهای اسلامی کارگفته شده: هیئت بر این عقیده است که شوراها بدون انجام اصلاحات اساسی در قوانین حاکم بر تاسیس و فعالیت آنها نمی‌توانند نقش آزاد و مستقل نمایندگی کارگری را به طور کامل ایفا کنند. به قراری که در این گزارش آمده است، هیئت ویژه اعزامی سازمان بین‌المللی کار در ایران علاوه بر نمایندگان کارفرمایان و دولت با گردانندگان خانه کارگر نیز برای تهیه گزارش خود ملاقات و گفتگوکرده اما درگزارش منتشره بوسیله (ایسنا) در این پاره که آیا هیئت اعزامی ملاقات و گفتگویی با فعالین مستقل جنبش سندیکایی ایران داشته یا خیر چیزی گفته نشده است. گزارش هیئت ویژه سازمان بین‌المللی کار در مورد وضعیت حقوقی سندیکایی در ایران مخالفت و انتقادات بحقی رابطه احزاب و سازمان‌های کارگری و دمکراتیک در این مورد در دو دهه گذشته در مورد نقض حقوق سندیکایی بوسیله حکومت به خانه کارگر و کارفرمایان برازکرده بودند را به صراحت تایید می‌کند. این گزارش با ناقض و مغایر دانستن قانون شوراهای اسلامی کار با حقوق شناخته شده سندیکایی مندرج در منشور حقوق سندیکای عملا از به رسمیت شناختن خانه کارگر به عنوان یک تشکل مستقل و آزاد به صراحت خودداری کرده زیرا که بنیان خانه کارگر به لحاظ حقوقی بر قانون شوراهای اسلامی کار و کانون شوراهای اسلامی کار استوار گردیده است. ما علیرغم انتقاداتی که نسبت به نحوه تهیه این گزارش و عدم صراحتی که دربرخی ازنکات مندرج در آن داریم این گزارش را درکل مثبت ارزیابی کرده و آن را به سود سازمان‌یابی مستقل سندیکایی کارگران و مزدبگیران ایران و تاثیرگذار در این جهت می‌دانیم به همین دلیل کلیه فعالین جنبش سندیکایی و کارگری و عموم کارگران و مزدبگیران رافرفرمی‌خوانیم که از نکات مثبت مندرج در این گزارش حمایت کرده و خواهان اجرای آن گردند. همچنین ما امیدواریم که سازمان بین‌المللی کار دولت ایران را برای پایان دادن به پایمال کردن حقوق سندیکایی کارگران ایران و پذیرش رسمی این حقوق و رعایت اکید آن تحت فشار قرار دهد.

کمیسیون کارگری
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

اطلاعیه

برگزای سومین نشست شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۲۰ و ۲۱ مهرماه ۸۱ مطابق ۵ و ۶ اکتبر ۲۰۰۲

شورای مرکزی طی دو دور اجلاس نوبتی خود به بررسی فعالیت ارگان‌های مرکزی سازمان و عمده‌ترین مسایل سیاسی کشور پرداخت.

شورا در اجرای تصمیم کنگره، مبنی بر انتشار نشریه جاری الکترنیکی، راه‌کار عملی را تصویب نمود و جهت اجرا به هیات سیاسی - اجرائی محول کرد.

عمده‌ترین تحولات سیاسی کشور از آن میان

- رشد نارضایتی مردم و عدم پاسخ‌گویی به مطالبات رو به رشد آن‌ها
- حدت‌یابی درگیری‌های جناح‌های اصلاح‌طلب و محافظه‌کار که اکنون عمدتا حول دو لایحه ارایه شده: دولت به مجلس تمرکز یافته است.
- انتخابات شوراهای شهر در چند ماه آینده،
- توان پاسخ‌گویی اصلاح‌طلبان حکومتی به مطالبات مردم و جنبش اصلاح‌طلبانه
- احتمال حمله نظامی آمریکا به عراق، تبعات آن و تاثیرات آن بر روندهای سیاسی در کشور ما مورد بررسی و مداقه واقع شد.

شورای مرکزی با تصویب قرارها و اتخاذ تصامیمی در زمینه مسایل سیاسی و تشکیلاتی به کار خود پایان داد.

اکتبر ۲۰۰۲ - هیات رئیسه شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

هشدار میردامادی در مورد تکرار قتل‌های زنجیره‌ای

محسن میردامادی رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی در مجلس ضمن دفاع از عباس عبدی و رد اتهامات واردشده، او گفت:

«دستگیرهای بی‌اساس افراد، نگهداری از بازداشت‌شدگان برای مدت‌های طولانی در سلول‌های انفرادی که خود از بارزترین انواع شکنجه است، در اوایل مورد توجه قرار نگرفت و پس از مدتی به رسوایی قتل‌های زنجیره‌ای منجر شد. پیشبینید اقدامات فعلی قوه قضائیه تا چه میزان شباهت به مقدمات قتل‌های زنجیره‌ای دارد. مبادا اشتباه گذشتگان تکرار شود که در این صورت قربانی اول آن خود قوه قضائیه خواهد بود. متاسفانه شواهد موجود و برخوردهای بخشی از قوه قضائیه، هر روزاین نگرانی را بیشتر می‌کند. ■

قوه قضائیه و مقابله با بدحجابی

روزنامه جام جم وابسته به جناح محافظه‌کار نوشت: مسامران ستاد ویژه قوه قضائیه مستقر در فرودگاه مهرآباد، زن جوانی را که با آرایش غلیظ و لباس‌های زننده قصد خروج از کشور را داشت دستگیر کردند. قاضی طباطبایی به خبرنگار جام جم گفته است: ضابطان قوه قضائیه از سفر خانم‌هایی که حجاب را رعایت نمی‌کنند، جلوگیری خواهند کرد و حداقل مسئله‌ای که برای این قبیل قراره به وجود خواهد آمد، بازماندن از سفر به خارج از کشور است. ■

اطلاعیه هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

صفرخان درگذشت

با اندوه فراوان خبر درگذشت صفر قهرمانی را دریافت کردیم. بنا به خبر، او در نخستین ساعات صبح امروز درتهران جان سپرده است.

استواری و مقاومت در زندان با نام صفرخان توأم شده است. او بیش از سی سال از زندگی خویش را با شرایط گاه بسیارصعب و غیرانسانی در زندانهای شاه گذراند و دربرابر سهل‌ترین شروط شاه برای آزادی‌اش نیز همواره «نه» گفت.

صفرخان قهرمان ملی ماست. تنگ‌نظران جمهوری اسلامی اما، نه تنها او را قهرمانی ملی نشناختند و ذره‌ای از تجلیلی راکه سزاوارش بود بر او روا نداشتند، بلکه توطئه سکوت سنگینی راعلیه او پیش گرفتند.

جز برای این تنگ‌نظران، صفرخان برای تک تک کسانی که او را می‌شناختند، از عزت خاصی برخورداربود. این عزت نه تنها عزتی به یک قهرمان ملی، بلکه به انسانی با سعۀ صدر، منعطف و آزاده بود.

هیأت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) درگذشت صفر قهرمانی را به بازماندگان او، به دوستان او، به هر آزاده و به مردم ایران تسلیت می‌گوید.

مراسم تشییع صفرخان روز چهارشنبه صبح، ۲۲ آبان، در جلو بیمارستان ایرانمهر تهران برگزار خواهد شد. ما همگان را به شرکت گسترده در این مراسم فرا می‌خوانیم.

هیأت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۱۹ آبان ۱۳۸۱ - ۱۰ نوامبر ۲۰۰۲

اعلامیه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در باره بازداشت عباس عبدی

بازداشت‌های اخیر را محکوم می‌کنیم و نسبت به ادامه آنها هشدار می‌دهیم

صبح امروز، دوشنبه ۳۱ آبان، آقای عباس عبدی عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت و یکی از موسسان «گروه پژوهشی آینده»، به حکم شعبه ۱۴۱۰ دادگاه عمومی تهران بازداشت شد.

بازداشت عباس عبدی در بیست و سومین سالروز اشغال سفارت آمریکا توسط «دانشجویان خط امام»، که عبدی از زمره رهبران آنان بود، و اظهارات دیروز قاضی مرتضوی دایر بر این‌که «عبدی به دلیل دریافت پول از سفارتخانه‌های خارجی و موسسه نظرسنجی آمریکائی گالوپ تحت پیگرد قضائی قرار دارد» از جمله قرینه‌سازیهای دستگاه قضائی و محافظه‌کاران درون حاکمیت‌اند تا این اقدام تنها بازداشت دیگری در ارتباط با «پرونده نظرسنجی» جلوه کند. عباس عبدی از موسسان «گروه پژوهشی آینده» و چهارمین کسی است که در ارتباط با این پرونده بازداشت می‌شود. آشکار است که محافظه‌کاران در کار اجرای نقشه وسیع‌ترشان برای سرکوب اصلاح‌طلبان رادیکال درون و حاشیه حکومت و تسلط بر کشمکشهای برخاسته پس از ارائه طرح «دو لایحه»اند. آنان درکار پرونده‌سازیهای سنگین برای بازداشت‌شدگانند و بازداشتهای دیگری را در روزهای آتی تدارک می‌بینند. همین امروز دژ خامنه‌ای در سخنرانی‌اش به مناسبت ۱۳ آبان برای تعدادی بسیجی باگفتن این‌که «آمریکا تلاش می‌کند ملت ایران را با جوسازی و نظرسازیهای مجعولی‌که عوامفریبان درست می‌کنند، و برخی تیترها و نوشته‌های انسانهای واداده مرعوب جلوه دهد» مشخصا از عبدی و کسان دیگر آدرس داد.

هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بازداشت آقای عبدی و دیگر بازداشتهای صورت‌گرفته رامحکوم می‌کند، نسبت به ادامه تهاجم محافظه‌کاران هشدار می‌دهد و اعلام می‌دارد که یگانه طریق موثر برای خنثی‌کردن نقشه محافظه‌کاران افشای این نقشه و مقابله قاطع با آن است.

هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۱۳ آبان ۱۳۸۱ - ۴ نوامبر ۲۰۰۲

اعلامیه هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

آغاجری به اعدام محکوم شد

بنا به خبر امروز خبرگزاری ایسنا آقای هاشم آغاجری، عضو رهبری سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، به حکم شعبه ۱۴ دادگاه عمومی همدان به مرگ محکوم شده است. این دادگاه آغاجری را علاوه بر مرگ به ۸ سال حبس، ۷۴ضربه شلاق و ۱۰ سال محرومیت از تدریس محکوم کرده است.

هاشم آغاجری در پی سخنرانی‌ای در همدان بازداشت و به اتهامات «سب نبی»، «توهین به مقدسات و ائمه و علمای اسلام»، «اخلال در نظم عمومی» محاکمه شد. حکم دادگاه دیروز به خانواده او ابلاغ شده است. وکیل آقای آغاجری اعلام کرده که علیه حکم به دیوان عالی کشور شکایت خواهد کرد.

محکومیت آغاجری جنایتی پیش‌بینی شده است. این اقدام، تنها در روز پس از بازداشت عباس عبدی، که در همان روز بازداشت گردید توسط خامنه‌ای به عنوان عامل آمریکا معرفی شد، به وضوح از نقشه هماهنگ‌شده محافظه‌کاران، از ولی‌فقیه و قوه قضائیه تا رسانه‌های وابسته به آنان، پرده بر می‌دارد. این نقشه اکنون سرکوب اصلاح‌طلبان رادیکال درون و حاشیه حکومت را که روز به روز به جوهر و عملکرد ارتجاعی ولایت فقیه در برابر اصلاحات و تحول جامعه بیشتر پی برده و شجاعانه از ضرورت نفی آن در قانون اساسی و از ساختار سیاسی حکومت می‌گویند، در دستور قرار داده است تا در کشمکشهای جاری و قابل پیش‌بینی آینده نزدیک بر سر «دو لایحه» ابتکار عمل و تسلط محافظه‌کاران تضمین باشد.

هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) حکم صادره علیه آقای آغاجری را قویا محکوم می‌کند و خواهان لغو فوری آن است. سلسله اقدامات چند هفته اخیر محافظه‌کاران نباید تردیدی باقی گذاشته باشد که پای تهاجم هماهنگ‌شده‌ای در میان است که اگر به گستردگی افشا و قاطعانه با آن مبارزه نشود گستاخ‌تر شده و احکامی از این دست رابه اجرا نیز درخواهد آورد.

هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۱۶ آبان ۱۳۸۱ - ۷ نوامبر